Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0231

Drugi światowy szczyt na rzecz rozwoju społecznego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2025 r. w sprawie drugiego światowego szczytu na rzecz rozwoju społecznego (2025/2654(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 3,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9, 10, 19, 45–48 i 145–161,

– uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

– uwzględniając Europejską kartę społeczną,

– uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,

– uwzględniając Europejski filar praw socjalnych proklamowany i podpisany przez Radę, Parlament i Komisję 17 listopada 2017 r.,

– uwzględniając Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych i jego cele główne na 2030 rok,

– uwzględniając deklarację z La Hulpe w sprawie przyszłości Europejskiego filaru praw socjalnych podpisaną przez Parlament, Komisję, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Radę 16 kwietnia 2024 r.,

– uwzględniając europejską gwarancję dla dzieci,

– uwzględniając europejską strategię na rzecz równouprawnienia płci oraz plan działania na rzecz praw kobiet,

– uwzględniając europejską strategię na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami,

– uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, w szczególności cele nr 1, 2, 8 i 10,

– uwzględniając deklarację kopenhaską w sprawie rozwoju społecznego z 14 marca 1995 r.,

– uwzględniając podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),

– uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 78/318 z 16 lipca 2024 r. w sprawie warunków przebiegu Światowego Szczytu Społecznego pt. „Drugi światowy szczyt na rzecz rozwoju społecznego”,

– uwzględniając Pakt na rzecz przyszłości uzgodniony na szczycie ONZ we wrześniu 2024 r.,

– uwzględniając deklarację polityczną przyjętą we wrześniu 2023 r. na Forum Politycznym Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju pod auspicjami Zgromadzenia Ogólnego ONZ,

– uwzględniając art.136 ust. 2 Regulaminu,

– uwzględniając projekt rezolucji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,

A. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój jest jedną z podstawowych zasad TUE; mając na uwadze, że 17 celów zrównoważonego rozwoju znajduje się w centrum Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyjętej przez wszystkie państwa członkowskie ONZ w 2015 r.; mając na uwadze, że zobowiązanie UE do realizacji Agendy 2030 przełożyło się na zestaw transformacyjnych strategii politycznych UE;

B. mając na uwadze, że w całej UE utrzymują się znaczne nierówności między ludźmi i regionami, zwłaszcza nierówności między kobietami a mężczyznami oraz nierówności w zakresie zarobków, a inflacja i rosnące koszty utrzymania nieproporcjonalnie wpływają na gospodarstwa domowe o niskich dochodach i gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji; mając na uwadze, że kryzys mieszkaniowy nadal stanowi poważne wyzwanie w całej UE, gdyż prowadzi do wykluczenia mieszkaniowego, braku bezpieczeństwa mieszkaniowego, wzrostu kosztów mieszkaniowych i nieadekwatności warunków mieszkaniowych; mając na uwadze, że problemy te negatywnie wpływają na spójność społeczną, pozytywną konwergencję społeczną i dobrostan społeczny osób mieszkających w UE; mając na uwadze, że z niektórych badań wynika, iż w Europie 10 % najbogatszych osób na kontynencie posiada szokujące 67 % bogactwa, podczas gdy dolna połowa dorosłych posiada zaledwie

1,2 % tego bogactwa[1]; mając na uwadze, że w 2023 r. współczynnik Giniego dla UE-27 wynosił 29,6 % i nieznacznie się obniża od 2014 r., a 13 państw członkowskich znajduje się powyżej tej średniej[2];

C. mając na uwadze, że UE zobowiązała się w ramach planu działania Europejskiego filaru praw socjalnych do zmniejszenia do 2030 r. liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 15 mln, w tym o co najmniej 5 mln dzieci; mając na uwadze, że w niemal połowie państw członkowskich dane wskazują niestety na cofnięcie postępów w ograniczaniu ubóstwa; mając na uwadze, że co piąte dziecko w UE jest nadal zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że jeżeli obecna tendencja utrzyma się, UE nie osiągnie swojego celu na 2030 r.; mając ponadto na uwadze, że ubóstwo energetyczne dotyka więcej niż jedną dziesiątą Europejczyków, pogłębiając nierówności; mając na uwadze, że sytuacja na świecie jest jeszcze gorsza – prawie 700 mln osób żyje w skrajnym ubóstwie, kolejne 2,8 mld żyje między skrajną granicą ubóstwa a średnio 6,85 USD dziennie[3], a prawie 35% osób, które w ciągu ostatnich trzydziestu lat wyszły z ubóstwa, na nowo popadło w ubóstwo;

D. mając na uwadze, że poczyniono postępy w realizacji unijnego celu dotyczącego zatrudnienia, zgodnie z którym do 2030 r. co najmniej 78 % osób w wieku 20–64 lat powinno być zatrudnionych; mając na uwadze, że zgodnie z jesienną prognozą gospodarczą Komisji na 2024 r. wskaźnik zatrudnienia w UE osiągnął poziom 75,8 %; mając na uwadze, że w dwóch trzecich państw członkowskich wzrost zatrudnienia w 2023 r. był na dobrej drodze do osiągnięcia krajowego celu na 2030 r.; mając jednak na uwadze, że nadal istnieją poważne wyzwania, takie jak luka w zatrudnieniu między kobietami a mężczyznami i wysoka stopa bezrobocia w niektórych państwach członkowskich, utrzymująca się segmentacja rynku pracy, luki w ochronie socjalnej, duża liczba niepewnych i niestandardowych form zatrudnienia[4] oraz utrzymujące się dysproporcje między sektorami i regionami w dostępie do wysokiej jakości zatrudnienia; mając na uwadze, że w 2024 r. 66,6 % bezrobotnych i 10,9 % osób zatrudnionych było zagrożonych ubóstwem[5];

E. mając na uwadze, że w UE odnotowuje się słabe wyniki w zakresie

---

1 Global Wealth Report 2023, Credit Suisse AG.

2 Living conditions in Europe - income distribution and income inequality [Warunki życia w Europie – rozkład dochodów i nierówności w dochodach], Eurostat, listopad 2024 r.

3 Poverty, Prosperity, and Planet Report 2024 [Ubóstwo, dobrobyt i planeta – sprawozdanie 2024], Bank Światowy.

4 Living and working in Europe 2024 [Życie i praca w Europie w 2024 r.], Eurofound, 2025 r.

5 Living conditions in Europe - poverty and social exclusion [Warunki życia w Europie – ubóstwo i wykluczenie społeczne], Eurostat, kwiecień 2025 r.

podstawowych umiejętności, takich jak czytanie, matematyka i nauki ścisłe, zwłaszcza wśród osób uczących się ze środowisk defaworyzowanych; mając na uwadze, że te nierówności edukacyjne utrudniają równy dostęp do dalszego kształcenia, możliwości szkoleniowych i wysokiej jakości zatrudnienia oraz sprzyjają długotrwałemu wykluczeniu społecznemu i wykluczeniu z rynku pracy;

F. mając na uwadze, że UE przyjęła, iż do 2030 r. należy osiągnąć cel, zgodnie z którym co najmniej 60 % dorosłych powinno każdego roku uczestniczyć w szkoleniach; mając na uwadze, że państwa członkowskie zobowiązały się do realizacji celów krajowych, aby osiągnąć ten cel główny, oraz że obecny udział w szkoleniach organizowanych w państwach członkowskich wynosi obecnie jedynie 39,5 %;

G. mając na uwadze, że wyzwania demograficzne, w tym starzenie się społeczeństwa, niski współczynnik urodzeń i wyludnianie się obszarów wiejskich, skąd zwłaszcza młodzież przenosi się do miast, mogą pogłębić nierówności ekonomiczne i mieć szkodliwy wpływ na postęp społeczny i atrakcyjność regionów UE, rynki pracy, infrastrukturę publiczną, a w konsekwencji na stabilność systemów opieki społecznej, a także jeszcze bardziej pogłębiają dysproporcje regionalne w UE; mając na uwadze, że wyzwania te stanowią zatem wyzwanie strukturalne dla gospodarki UE; mając na uwadze, że integracja migrantów na rynku pracy może wypełnić niedobory na rynku pracy; mając na uwadze, że brak powszechnego publicznego dostępu do opieki nad dziećmi (w wieku 0–3 lat) i szkolnictwa wyższego, brak przystępnych cenowo mieszkań, brak zasiłków na dzieci lub ich niewystarczająca wysokość, a także niewystarczająca ilość płatnego urlopu rodzicielskiego należą do podstawowych przyczyn niskiego wskaźnika urodzeń;

H. mając na uwadze, że niedobory siły roboczej i kwalifikacji rosną w całej UE i są spowodowane zmianami demograficznymi, transformacją ekologiczną i cyfrową oraz popytem na nowe umiejętności; mając na uwadze, że złe warunki pracy i niedopasowanie umiejętności w niektórych sektorach bezpośrednio ograniczają zdolność UE do przyciągania i zatrzymywania talentów, zarówno z państw trzecich, jak i w UE; mając na uwadze, że wysokiej jakości zatrudnienie, wyższe płace i stabilność zatrudnienia, a także integracja obywateli państw trzecich na rynkach pracy mogą pomóc sprostać tym wyzwaniom;

I. mając na uwadze, że sprawozdanie Eurofoundu z 2024 r. pokazuje, że wskaźniki samobójstw rosną od 2021 r., po dziesięcioleciach spadków; mając na uwadze, że należy intensywniej przeciwdziałać przyczynom zaburzeń zdrowia psychicznego spowodowanych

warunkami pracy i życia[1];

J. mając na uwadze, że gospodarka społeczna, w tym przedsiębiorstwa społeczne, obejmuje różne rodzaje podmiotów prywatnych, które są niezależne od organów publicznych, takie jak spółdzielnie, towarzystwa pomocy wzajemnej, stowarzyszenia (w tym organizacje charytatywne), fundacje (w tym przedsiębiorstwa społeczne zajmujące się integracją zawodową i inne formy prawne w zależności od państwa członkowskiego UE); zauważa, że ta różnorodność przedsiębiorstw i organizacji, które działają we wszystkich obszarach, ma silną wspólną tożsamość opartą na wspólnych wartościach i cechach, takich jak równouprawnienie płci, odpowiedzialność lokalna i regionalna, wrażliwość na wyzwania klimatyczne i środowiskowe, włączenie społeczne i demokratyczne zarządzanie oraz stawianie jednostek i celów społecznych ponad kapitałem, tak aby większość zysków była reinwestowana, a ich dystrybucja między członków lub udziałowców była ograniczona, co pozwoli osiągnąć cele organizacji w zakresie zrównoważonego rozwoju lub będzie służyć interesowi zbiorowemu i publicznemu;

K. mając na uwadze, że w kontekście wyjątkowo powolnego zmniejszania różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn badania Eurofoundu pokazują, że wiele państw członkowskich do tej pory nie wdrożyło żadnych środków w zakresie przejrzystości wynagrodzeń, a większość obecnie obowiązujących instrumentów krajowych wciąż nie wymaga, by każdej pracy przyznawano równą wartość[2];

L. mając na uwadze, że zapisana w Traktatach sprawiedliwa mobilność stwarza możliwości dla przedsiębiorstw i pracowników i powinna być promowana wśród pracowników w UE, a także wśród pracowników z państw trzecich, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnego poszanowania i egzekwowania praw pracowniczych i socjalnych, w tym w odniesieniu do obywateli państw trzecich, za pomocą legalnych ścieżek migracji, równego traktowania, niedyskryminacji i zwalczania pracy nierejestrowanej;

M. mając na uwadze, że trójstronna struktura MOP i fakt, że należy do niej duża liczba podmiotów, sprawiają, że MOP jest liderem w zakresie światowych norm pracy; mając na uwadze, że w kontekście misji MOP, jaką jest wspieranie sprawiedliwości społecznej, jej podstawowe zasady i prawa w pracy koncentrują się na zapewnieniu wszystkim sprawiedliwego i godnego środowiska pracy, w tym wolności zrzeszania się i prawa do rokowań zbiorowych, eliminacji

---

1 Mental health in the European Union and Norway: risk groups, trends, services and policies [Zdrowie psychiczne w Unii Europejskiej i Norwegii: grupy ryzyka, tendencje, usługi i strategie polityczne], Eurofound, zostanie opublikowany w 2025 r.

2 Further experiences with pay transparency [Dalsze doświadczenia z przejrzystością wynagrodzeń], Eurofound, zostanie opublikowana w 2025 r.

wszelkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej, skutecznego zniesienia pracy dzieci, eliminacji dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy oraz prawa do bezpiecznego i zdrowego środowiska pracy; mając na uwadze, że w kontekście UE prawa te są chronione traktatami UE, Kartą praw podstawowych i dorobkiem prawnym UE w zakresie prawa pracy; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie stoją w obliczu wyzwań związanych z wdrażaniem i egzekwowaniem tych obowiązków;

N. mając na uwadze, że partnerzy społeczni i organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu godnych warunków pracy oraz promowaniu sprawiedliwości społecznej i równości; mając na uwadze, że według badań demokracja przemysłowa jest ściśle skorelowana z jakością pracy i zatrudnienia oraz konkurencyjnością przemysłową[1];

1. uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny zwiększyć wysiłki w celu wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych zgodnie z deklaracją z La Hulpe i poprzez ambitną aktualizację planu działania, aby osiągnąć główne cele na 2030 r.; wzywa Komisję, aby w ramach zaktualizowanego planu działania wprowadziła stosowne uzupełnienia do obecnych głównych celów, a także przedstawiła inicjatywy ustawodawcze na rzecz pełnego wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych;

2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z Parlamentem przy opracowywaniu nowego europejskiego ładu społecznego dla przyszłości, obejmującego jasne zobowiązania i inwestycje w następujących obszarach: zmniejszenie ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego w UE oraz osiągnięcie zerowych emisji netto w UE do 2050 r.;

3. zwraca uwagę, że wciąż aktualne i istotne są trzy główne tematy światowego szczytu na rzecz rozwoju społecznego, który odbył się w Kopenhadze w 1995 r., uznawane za trzy filary rozwoju społecznego, a mianowicie eliminacja ubóstwa, pełne i produktywne zatrudnienie oraz godna praca dla wszystkich, a także włączenie społeczne, które to tematy są ze sobą powiązane i wzmacniają się nawzajem;

4. podkreśla znaczenie korzystania z tablicy wskaźników społecznych i ram konwergencji społecznej w celu identyfikacji zagrożeń i monitorowania postępów w zapewnianiu pozytywnej konwergencji społecznej, zmniejszaniu nierówności, wzmacnianiu systemów ochrony socjalnej i propagowaniu godnych warunków pracy i środków wspierających, aby zagwarantować sprawiedliwe przemiany; podkreśla w związku z tym, że konieczne jest stworzenie zrównoważonej, sprawiedliwej społecznie i sprzyjającej włączeniu

---

1 Measuring key dimensions of industrial relations and industrial democracy [Pomiar kluczowych aspektów stosunków przemysłowych i demokracji przemysłowej], Eurofound, grudzień 2023 r.

społecznemu Europy, w której prawa socjalne są w pełni chronione i gwarantowane; przypomina, że obywatele UE uznają Europę socjalną za jeden z priorytetów; dlatego podkreśla potrzebę pilnego przedstawienia przez Komisję pakietu na rzecz wysokiej jakości zatrudnienia, w tym niezbędnych inicjatyw ustawodawczych i inwestycji w celu zapewnienia wysokiej jakości miejsc pracy;

5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania demokracji w miejscu pracy, dialogu społecznego i rokowań zbiorowych oraz ochrony praw pracowniczych, zwłaszcza w kontekście transformacji ekologicznej i cyfrowej; podkreśla potrzebę przeznaczania w następnych wieloletnich ramach finansowych (WRF) wystarczających środków na wspieranie dialogu społecznego i rokowań zbiorowych oraz wzmocnienie budowania zdolności partnerów społecznych; wzywa do dalszych wysiłków na rzecz zapewnienia równego wynagrodzenia za taką samą pracę wykonywaną przez mężczyzn i kobiety, zwiększenia przejrzystości wynagrodzeń i rozwiązania problemu nierówności ze względu na płeć w celu zlikwidowania różnic w wynagrodzeniach, emeryturach i zatrudnieniu między kobietami a mężczyznami w UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach polityki i aktach prawnych;

6. wzywa do wzmożenia wysiłków w zwalczaniu przemocy, dyskryminacji i molestowania w świecie pracy; podkreśla znaczenie środków zapobiegawczych i ochronnych w miejscu pracy dla ochrony dobrostanu, zdrowia fizycznego i psychicznego pracowników; odnotowuje wzrost liczby przypadków stresu psychicznego związanego z pracą, wynikający z nowych form organizacji pracy, poczucia nieustannej dostępności i nadzoru cyfrowego[1];

7. przypomina, że w programie działań ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i związanych z nim celach uznano, że eliminacja ubóstwa we wszystkich jego formach i wymiarach, w tym skrajnego ubóstwa, jest największym globalnym wyzwaniem i niezbędnym wymogiem zrównoważonego rozwoju oraz że nikt nie powinien być pozostawiony w tyle i że w pierwszej kolejności należy dotrzeć do osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; w związku z tym apeluje o całościowe spojrzenie na zwalczanie ubóstwa, ochronę socjalną i włączenie społeczne oraz o zaproponowanie ambitnej strategii, której towarzyszyć będzie wystarczające wsparcie w kolejnych WRF, w oparciu o przyszłe sprawozdanie z własnej inicjatywy Parlamentu w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania ubóstwu oraz ambitny plan na rzecz przystępnych cenowo mieszkań, aby zaradzić kryzysowi mieszkaniowemu i przeciwdziałać bezdomności; podkreśla, że te nowe inicjatywy muszą uzupełniać inne powiązane strategie UE, aby

---

1 Living and Working in the EU e-survey 2024 [Życie i praca w UE w 2024 r. - ankieta online], Eurofound, 2024 r.

zapewnić wielowymiarowe podejście do walki z ubóstwem; przypomina, że już w 2020 r. Komisja szacowała, że poziom inwestycji społecznych jest o 192 mld rocznie mniejszy niż poziom konieczny do zaspokojenia potrzeb obywateli; podkreśla w związku z tym rolę odpowiednich funduszy europejskich w walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz podkreśla potrzebę utrzymania w następnych WRF silnych samodzielnych instrumentów zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego;

8. przypomina ponadto o roli, jaką UE odgrywa w rozwoju społecznym państw trzecich, w tym za pośrednictwem takich funduszy jak „Globalny wymiar Europy”; wyraża głębokie ubolewanie z powodu wycofania się szeregu krajów z finansowania rozwoju, w tym rozwoju społecznego, co ma niszczący wpływ na życie i źródła utrzymania ludzi; wzywa UE do dalszego zdecydowanego zaangażowania we wspieranie rozwoju społecznego za granicą w obecnych i następnych WRF, aby zapewnić stabilność i stabilne finansowanie oraz współpracę ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami w celu zagwarantowania stałego zaangażowania w realizację celów rozwoju społecznego na całym świecie;

9. wzywa wszystkie państwa członkowskie do podjęcia dalszych wysiłków w celu rozwiązania problemu ubóstwa dzieci poprzez wdrożenie krajowego planu działania w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci i wzywa Komisję do dopilnowania, by w kolejnych WRF na cel ten przydzielono znaczne zasoby budżetowe;

10. z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie dyrektywy w sprawie pracy za pośrednictwem platform[1], która stanowi przełomowy krok w kierunku ochrony pracowników w gospodarce cyfrowej; podkreśla potrzebę rozszerzenia takiej ochrony na pracowników we wszystkich sektorach, których dotyczy AI, celem zadbania o to, aby zasada kontroli przez człowieka stała się wiążącym standardem, i ponawia apel o nowe inicjatywy prawne w sprawie AI i zarządzania algorytmicznego w miejscu pracy, a także prawa do bycia offline; przypomina, że wdrażanie systemów AI powinno być zgodne z celami transformacji ekologicznej i celami klimatycznymi; podkreśla, że należy tworzyć trwałe miejsca pracy wysokiej jakości w sektorach, które się rozwijają lub uległy przekształceniu w procesie dwojakiej transformacji, oraz wzmocnić ramy prawne służące zarządzaniu transformacją i przewidywaniu jej, a zarazem wspierać znaczenie i partycypację partnerów społecznych oraz promować politykę inkluzywnego rynku pracy;

11. podkreśla potrzebę dalszego zapewniania wysokiej jakości

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2831 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie poprawy warunków pracy za pośrednictwem platform (Dz.U. L, 2024/2831, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

ogólnodostępnej bezpłatnej edukacji publicznej, wysokiej jakości polityki szkoleniowej i kształcenia ustawicznego, które zaowocują wysokiej jakości miejscami pracy gwarantującymi godziwe wynagrodzenie; odnotowuje, że strategiczne programy podnoszenia i zmiany kwalifikacji oraz programy szkoleniowe muszą być dostępne dla wszystkich pracowników, w tym pracowników z niepełnosprawnościami, wraz z dodatkami szkoleniowymi, a także powinny być dostosowane do potrzeb i możliwości pracowników; w związku z tym wzywa do wprowadzenia indywidualnego prawa pracowników do szkolenia i podnoszenia kwalifikacji na szczeblu UE;

12. podkreśla, że w związku z kryzysem klimatycznym i kryzysem różnorodności biologicznej oraz wyzwaniami gospodarczymi i demograficznymi żadne pokolenia ani regiony w UE – zarówno obecnie, jak i w przyszłości – nie powinny pozostać w tyle, oraz że należy zapewnić powszechny dostęp do sprawiedliwej transformacji dla wszystkich; wzywa do przedstawienia inicjatyw wspierających ludzi młodych, osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami, a także środków wspierających wyludniające się regiony, takich jak lepszy i wolny od barier dostęp do infrastruktury, w tym transportu publicznego, łączności cyfrowej i przystępnych cenowo mieszkań, usług publicznych, służby zdrowia, długoterminowej opieki, edukacji i opieki nad dziećmi, a także inwestowanie w lepsze możliwości zatrudnienia w celu zapobiegania wyludnianiu; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania powszechnego, opartego na prawach dostępu do wysokiej jakości usług publicznych i inwestowania w nie; wzywa ponadto Komisję i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia europejskiej strategii w dziedzinie opieki, aby zapewnić wysokiej jakości, przystępne cenowo i dostępne usługi opieki w całej UE;

13. wzywa UE i państwa członkowskie do zadbania o to, aby transformacja ekologiczna była sprawiedliwa społecznie, ze szczególnym wsparciem dla pracowników, gospodarstw domowych, regionów i przedsiębiorstw dotkniętych zmianami strukturalnymi i nowymi potrzebami rynku pracy; zauważa, że strategie przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków – jeżeli są wynikiem rzeczowego dialogu społecznego – mogą doprowadzić do powstania odpornych ekosystemów gospodarczych, wysokiej jakości miejsc pracy, zrównoważonych przedsiębiorstw i bardziej inkluzywnych społeczeństw, nie pozostawiając nikogo w tyle;

14. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wykorzystanie Społecznego Funduszu Klimatycznego i stworzenie fundamentów pod dostosowanie i wzmocnienie systemów ochrony socjalnej na szczeblu krajowym przy wsparciu UE, aby zapewnić społeczną odporność na skutki zmiany klimatu i degradacji środowiska dla miejsc pracy i warunków życia oraz zadbać o to, aby społeczności odczuwające te skutki były w pełni przygotowane na nowy rynek pracy;

15. wzywa do dalszego wspierania obywateli państw trzecich w integracji na unijnym rynku pracy i pełnym wykorzystaniu ich potencjału, przy zapewnieniu wysokiej jakości miejsc pracy i warunków pracy popartych skuteczną polityką integracji, w sposób w pełni komplementarny z wykorzystaniem talentów z UE;

16. wzywa do ścisłego monitorowania aktywnych instrumentów rynku pracy, a także do odpowiedniego wsparcia dochodu, ułatwienia dostępu do godnych i przystępnych cenowo mieszkań, a także zapewnienia powszechnych ubezpieczeń społecznych, aby zagwarantować równe uczestnictwo osób najbardziej oddalonych od rynku pracy, w szczególności kobiet, osób z niepełnosprawnościami, migrantów, osób ze społeczności LGBTIQ+, młodych ludzi wchodzących na rynek pracy, osób starszych, osób na obszarach wiejskich i oddalonych, osób długotrwale bezrobotnych, a także Romów i innych mniejszości; podkreśla również potrzebę zapewnienia odpowiedniej ochrony socjalnej i wsparcia osobom samozatrudnionym; w tym kontekście przypomina, że poziom świadczenia zapewniającego dochód minimalny jest w większości przypadków znacznie niższy od krajowych progów ubóstwa w UE; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia zalecenia Rady w sprawie odpowiedniego dochodu minimalnego[1]; przypomina o ważnej roli, jaką systemy dochodu minimalnego odgrywają na całym świecie, aby pomóc wydźwignąć ludzi z ubóstwa;

17. uważa, że gospodarka społeczna jest istotnym motorem wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych i jego celów, gdyż często zapewnia zatrudnienie i możliwość doskonalenia zawodowego grupom w trudnej sytuacji i wykluczonym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do większego wsparcia wszystkich przedsiębiorstw gospodarki społecznej w celu promowania godnych i inkluzywnych miejsc pracy wysokiej jakości; podkreśla, że projekty z zakresu gospodarki społecznej zasadniczo wymagają ścisłego partnerstwa z podmiotami publicznymi, w związku z czym wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania ram współpracy między organami publicznymi a organizacjami gospodarki społecznej;

18. podkreśla, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju na 2030 r. wymaga również stosowania zasad dobrego zarządzania opartych na praworządności, odpowiedzialnych instytucjach, skutecznym wdrażaniu, monitorowaniu i egzekwowaniu oraz unikaniu braku pewności prawa, w tym w odniesieniu do krajów ubiegających się o członkostwo w UE; apeluje, aby deklaracja polityczna będąca wynikiem drugiego szczytu światowego zawierała istotne zobowiązania dotyczące realizacji celów zrównoważonego rozwoju i wyeliminowania utrzymujących się luk w rozwoju społecznym, a

---

[1] Zalecenie Rady z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie odpowiedniego dochodu minimalnego zapewniającego aktywne włączenie (Dz.U. C 41 z 3.2.2023, s. 1).

także solidne mechanizmy monitorowania i przeglądu; podkreśla potrzebę regularnego przeprowadzania gruntownego przeglądu, w tym w kontekście codwuletnich deklaracji ministerialnych; popiera ożywienie Komisji Rozwoju Społecznego ONZ oraz większe zaangażowanie ministerstw pracy i partnerów społecznych, a także wzywa MOP, by działała jako główny organ monitorujący;

19. przypomina, że pokój i globalna współpraca są podstawowymi warunkami osiągnięcia zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie; podkreśla, że UE musi odgrywać wiodącą rolę w dziedzinie międzynarodowych praw człowieka poprzez pełne i skuteczne wdrażanie międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka; zwraca uwagę, że globalne zaangażowanie na rzecz instrumentów praw człowieka należy również wzmocnić poprzez wykorzystanie możliwości dyplomatycznych i gospodarczych, a także poprzez umożliwienie innym podmiotom – takim jak organizacje pozarządowe i związki zawodowe – swobodnej pracy na rzecz propagowania standardów praw człowieka i norm społecznych na całym świecie; wzywa państwa członkowskie ONZ do wspierania i promowania roli partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego na ich terytoriach oraz do zapewnienia ich znaczącego włączenia w przygotowania do szczytu i działania następcze; podkreśla, że silne zaangażowanie wielu zainteresowanych stron w kształtowanie polityki i skuteczne rokowania zbiorowe mogą znacząco przyczynić się do postępów w osiąganiu celów rozwoju społecznego; przypomina, że prawa człowieka i prawa socjalne mogą być w wiarygodny sposób propagowane jedynie przez kraje, które same wywiązują się ze swoich zobowiązań;

20. wzywa ONZ i wszystkie kraje uczestniczące, a zwłaszcza kraje będące gospodarzami szczytu społecznego, do pełnego przestrzegania praw pracowniczych i socjalnych, w tym poprzez ratyfikację podstawowych konwencji MOP i zobowiązanie się do przestrzegania wartości określonych w deklaracji społecznej; podkreśla znaczenie Europejskiego filaru praw socjalnych oraz deklaracji z La Hulpe dla budowania silnej Europy socjalnej; podkreśla potrzebę odnowienia zobowiązania do osiągnięcia zarówno celów społecznych UE, jak i celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r. w Europie i na całym świecie;

21. z zaniepokojeniem odnotowuje powolne postępy w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju w całej UE, a także fakt, że tempo postępów w latach 2020–2023 było o ponad połowę niższe niż w latach 2016–2019; wyraża zaniepokojenie, że cele zrównoważonego rozwoju nie zostały wyraźnie wymienione w wytycznych politycznych obecnej przewodniczącej Komisji Europejskiej; podkreśla znaczenie wzmocnienia zaangażowania UE na rzecz postępu społecznego i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wywiązania się z zobowiązania do realizacji

wspólnych celów UE, a w szczególności do przestrzegania art. 3 TUE; w związku z tym wzywa UE do konstruktywnego zaangażowania się w przyjęcie traktatu ONZ w sprawie przedsiębiorstw i praw człowieka, aby uregulować działalność międzynarodowych korporacji i innych przedsiębiorstw, propagować uczciwe praktyki wynagradzania poza UE oraz umożliwić dochodzenie roszczeń ofiarom nieuczciwego wynagradzania;

22. wzywa UE do wspierania globalnego przejścia od zatrudnienia nieformalnego do formalnego, zgodnie z zaleceniem MOP nr 204, poprzez promowanie sprawiedliwych norm pracy, godnej pracy i dostępu do ochrony socjalnej; zachęca do włączenia tego celu do unijnej polityki rozwoju, polityki handlowej i działań zewnętrznych;

23. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.